

Dosarul nr.1ra-758/2023
1-22126649-01-1ra-17052023

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 iulie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Eremciuc Ghenadie, Daguța Sergiu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Babliuc Ghennadii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2023, în cauza penală în privința lui

Babliuc Ghennadii Xxxx, născut la xxx,
originar din xxx, domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.08.2022 – 17.11.2022;

Instanța de apel: 23.01.2023 – 22.02.2023;

Instanța de recurs: 17.05.2023 – 12.07.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, (sediul Briceni) din 17 noiembrie 2022, pronunțată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Babliuc Ghennadii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Babliuc Ghennadii la data de 16 august 2022, aproximativ la ora 17¹⁵, nedeținând permis de conducere a mijloacelor de transport, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, fiind în stare de ebrietate produsă de alcool, intenționat a condus mijlocul de transport de model „Xxx”, cu numărul de înmatriculare Xxx, în s. Cotiujeni, r-nul Briceni, unde a fost stopat legal în trafic de către angajații Serviciul de patrulare al SSP al Inspectoratului de Poliție Briceni. În timpul verificării actelor și discuțiilor purtate, Babliuc Ghennadii a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate

alcoolică, a fost supus testării alcoolscopice cu alcotestul „Drager 8510 RO” și în rezultatului testării alcoolscopice s-a constatat că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Babliuc Ghennadii constituie 1,04 mg/l, ce conform art.134¹² alin.(3) Cod penal, reprezintă stare de ebrietate cu grad avansat. Astfel, Babliuc Ghennadii a încălcat prevederile art. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, unde este stipulat că, *„conducătorului de vehicul îi este interzis: a) să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”*.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Babliuc Gh. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin.(4) Cod penal – adică *conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, care nu deține permis de conducere*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul care a solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Babliuc Ghennadii recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor a invocat că pedeapsa aplicată inculpatului Babliuc Gh. de către instanța de judecată este prea blândă, iar recunoașterea vinovăției este în primul rând o prioritate a inculpatului, care prin acest fapt, își ușurează sau micșorează pedeapsa care urmează a fi numită. Aceste prevederi nu pot fi folosite în speță, deoarece cu toate că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, acuzaarea a prezentat probe ce confirmau nemijlocit vina lui Babliuc Gh. și recunoașterea vinovăției a avut ca efect pozitiv față de inculpat. Prin urmare, reieșind din circumstanțele cauzei și modul cum a acționat inculpatul, nu se constată temeiuri de a se da eficiență circumstanțelor atenuante reținute în favoarea inculpatului și anume aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Astfel, instanța de fond neîntemeiat a aplicat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece inculpatul anterior a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 188 alin.(3) și 151 alin.(4) Cod penal, însă nu a făcut concluziile necesare pentru a nu săvârși alte infracțiuni, astfel, acesta fiind o persoană care este predispus la comiterea infracțiunilor. Pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității

nu își va atinge scopul de corectare a lui Babliuc Gh. și prevenirea de săvârșirea unor noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2023, a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Lui Babliuc Ghennadii recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. Pentru a pronunța decizia instanța de apel a constatat că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Babliuc Ghennadii, încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 264¹ alin. (4) Cod penal – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Instanța de apel a reținut că legalitatea și temeinicia sentinței a fost contestată cu apel în partea individualizării pedepsei penale.

În limitele declarării apelului de către acuzatorul de stat, Colegiul verificând soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Babliuc Ghennadii, a constatat că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a reținut că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei penale în ordine simplificată, nu este la evidența medicului narcolog și psihiatru, la locul de trai se caracterizează satisfăcător, iar începând cu anul 2018 și până în prezent inculpatul nu a fost atras la răspundere penală și contravențională, însă, acesta anterior a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Bălți din 24.09.2008 în baza art.art. 188 alin.(3) lit.c), 151 alin.(4), 84 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 14 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar prin încheierea

Judecătoria Briceni din 15.12.2014, Babliuc Gh. a fost eliberat condiționat înainte de termen pe un termen de 3 ani 2 luni 27 zile.

Totodată, potrivit certificatului nr.09/1254 din 17.08.2022, eliberat de Biroul de Probațiune Briceni, inculpatul a fost luat la evidență în Biroul de Probațiune la data de 16.01.2015, iar la 27.03.2018 a fost exclus de la evidență în legătură cu expirarea perioadei de probațiune, astfel conform art.111 alin.(1) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii din speță antecedentele penale în privința inculpatului nefiind stinse.

Instanța de apel a conchis că, deși anterior Babliuc Ghennadii a fost condamnat la pedeapsa cu închisoare, acesta nu a făcut concluziile corespunzătoare, nu a pășit pe calea corijării și a comis din nou o infracțiune intenționată, deci, atitudinea de ignorare totală de către inculpat a respectului față de lege, indică că pedeapsa aplicată acestuia de către instanța de fond sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este una prea blândă în coraport cu fapta prejudiciabilă comisă și cu persoana acestuia, care nu va atinge efectul scontat ca măsură de pedeapsă penală.

În contextul celor indicate supra, Colegiul penal a reținut de a-i aplica inculpatului Babliuc Ghennadii pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2023 cu dispunerea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar a invocat că deși instanța de apel direct nu a indicat la careva circumstanțe agravante în speță, însă s-a referit la unele argumente ce caracterizează inculpatul din trecut și anume, la pedepse anterioare a acestuia, or, pentru acele fapte inculpatul Babliuc Gh. deja a ispășit complet pedeapsa.

Prin urmare, soluția instanței de apel este una arbitrară și părtinitoare, oferind propriile comentarii și interpretări neîntemeiate a legii procesuale, individualizând greșit pedeapsa stabilită lui Babliuc Gh.

Totodată, a menționat că inculpatului poate fi oferită șansa de corectare în condiții de libertate, cu menținerea pedepsei muncă neremunerată în folosul comunității sau pedepsei condiționate prevăzute de art.90 Cod penal, cu impunerea la respectarea anumitor restricții pentru inculpat în temeiul art.90 alin.(6) Cod penal.

Mai mult, pedeapsa aplicată inculpatului urmează să corespundă faptelor comise, personalității acestuia și atitudinii față de consecințele create, precum și criteriilor de individualizare a pedepsei.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de avocat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, avocatul Janu A. în numele inculpatului invocă temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Astfel, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând hotărârea instanței de apel doar în partea stabilirii pedepsei, pe care o consideră prea aspră în coraport cu circumstanțele cauzei, solicitând aplicarea pedepsei de muncă neremunerată în folosul comunității, or, a prevederilor art.90 Cod penal.

Motivele precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa inculpatului, neacordând deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, Colegiul penal le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, pedeapsa se aplică în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului Penal.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori

agradează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal.

În același rând, Colegiul reține că, categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal

Colegiul penal reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal în baza căruia a fost condamnat Babliuc Ghennadii, se pedepsește *cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 1 an*.

Așadar, prin decizia instanței de apel lui Babliuc Ghennadii în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Instanța de recurs reține, că solicitarea recurentului privind aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal în privința inculpatului este neîntemeiată, or, doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca temei pentru aplicarea în privința sa a unei pedepse cu suspendarea executării. Instanța de apel a argumentat detaliat soluția sa referitor la necesitatea executării pedepsei sub formă de închisoare, iar recurentul nu a prezentat careva

argumente plauzibile ce ar necesita modificarea deciziei contestate.

Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin.(1) Cod penal prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „Dacă ... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei ... indicând numaidecât în hotărâre motivele...”.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, iar pedeapsa stabilită inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin.(2) Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar stabilirea unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, luând în considerație gravitatea infracțiunii comise nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale și nu ar contracara săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal reține și faptul că, Babliuc Ghennadii nu este la prima încălcare a legii penale, inculpatul anterior a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Bălți din 24.09.2008 în baza art.art. 188 alin.(3) lit.c), 151 alin.(4), 84 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 14 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar prin încheierea Judecătorei Briceni din 15.12.2014, Babliuc Gh. a fost eliberat condiționat înainte de termen - 3 ani 2 luni 27 zile. La fel, potrivit certificatului nr.09/1254 din 17.08.2022, eliberat de Biroul de Probațiune Briceni, inculpatul a fost luat la evidență în Biroul de Probațiune la data de 16.01.2015, iar la 27.03.2018 a fost exclus de la evidență în legătură cu expirarea perioadei de probațiune, astfel conform art.111 alin.(1) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii din speță antecedentele penale în privința inculpatului nu erau stinse.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că inculpatul Babliuc Ghennadii are o personalitate delicventă, predispusă spre încălcarea normelor de ocrotire a relațiilor sociale.

Astfel, Colegiul penal statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Babliuc Gh. de către instanța de apel, a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Prin urmare, avocatul Janu A. critică măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, ca fiind una prea aspră, astfel, în opinia acestuia, s-a comis o eroare de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, însă eroarea stipulată în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, nu persistă în speță, deoarece instanța de apel just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, precum și a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

În temeiul celor expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate sub aspectele invocate, dispunând inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Janu Anatolie în numele inculpatului Babliuc Ghennadii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2023, în cauza penală în privința lui *Babliuc Ghennadii Xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 27 iulie 2023.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu